

נקודות למדריך

גשמיות, רוחניות והחיבור ביניהם

דבר מלכות ויצא – לנוער

ט' כסלו הוא יום הולדתו, וגם יום הסתלקותו, של הרבי האמצעי. ידוע שזו זכות מיוחדת מאוד – להסתלק ביום ההולדת, כמו משה רבינו שנולד והסתלק בו' אדר.

רבותינו נשיאנו סיפרו לנו על כך, כדי שנלמד מהרבי האמצעי הוראה כיצד עלינו להתנהג. ברור שאין הכוונה שעלינו להשתדל להסתלק חלילה ביום ההולדת... איזו הוראה ולימוד עבורנו יכולים אנו למצוא בסיפור הסתלקותו של הרבי האמצעי?

ומוסיף הרבי מלך המשיח ומדגיש:

"כולל ובעיקר – להוציא מזה לימוד לענין שהזמן גרמא בדורנו זה ובזמננו זה – הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, כפי שדובר כבר פעמים רבות לאחרונה, שעתה כבר סיימו את כל הענינים, וצריך רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש".

אז לסיכום: מה אומרת לנו העובדה שיום ההולדת ויום ההסתלקות חלים באותו יום, ואיך זה קשור לנושא של משיח?

רוחניות וגשמיות – מה הקשר?

על הצדיקים נאמר "את מספר ימיך אמלא", הקב"ה מברך אותם שיחיו שנים מלאות. החיים של הצדיק מתחילים ביום ההולדת, ומסתיימים גם באותו יום, כדי להראות שהוא עשה את תפקידו בצורה מושלמת.

שואל הרבי:

תפקידו של הצדיק הוא להיות שלם ברוחניות, בתורה ובמצוות. תאריך הלידה ויום הפטירה הם ענינים גשמיים, רק בגשמיות תופס מקום הענין של זמן ותאריך. ולכאורה – הרוחניות של הצדיק היא דבר אחד, והגשמיות זה כבר ענין אחר. לצדיק חשוב לקיים את המצוות בשלימות, מה זה קשור לעובדה שהחיים הגשמיים שלו הם שלמים?

החיבור המושלם

ומבאר הרבי:

עבודתו של היהודי היא לחבר את הרוחניות והגשמיות.

ניתן לכך דוגמא: ישנם חסידים – גם ילדים – שאצלם הכיפה לעולם לא תפול תוך כדי שינה. וגם אם זה יקרה, הם יתעוררו מיד מהשינה העמוקה ויסדרו את הכיפה במקומה.

זה מה שנקרא חיבור רוחניות וגשמיות. לאותו ילד הכיפה כל כך חשובה, עד שהוא פשוט לא יכול בלעדיה, הגוף שלו התחבר למצווה של חבישת כיפה, וגם מתוך שינה הוא מרגיש זאת¹.

אנחנו רגילים לחשוב שאת הרוחניות אנו פוגשים מספר פעמים ביום, בשעות הלימוד והתפילה. ובשאר שעות היום, הגשמיות היא הדבר אותו אנחנו מכירים ובו אנו בעיקר עסוקים. אנו אוכלים, שותים וישנים, ועסוקים בסך הכל בגשמיות שלנו.

וזאת מגיע הרבי ומלמד אותנו: עלינו לזכך את הגוף הגשמי כך שכל החיים שלנו יהיו חדורים בעבודת ה', כל מה שאנו עושים במשך היום – כולל אוכל או שינה – הוא סביב השליחות של הקדוש ברוך הוא והרבי מלך המשיח². הגשמיות והרוחניות הם לא שני דברים נפרדים, אלא מאוחדים³.

ממה חי הרבי האמצעי

בכל יום בחיים, ישנה עוד משימה שניתנה לנו לפעול ולתקן. הצדיק הוא יהודי שניצל כל יום בחייו ומילא את כל המשימות שהוטלו עליו.

1. < שאלה לדיון: האם אתם יכולים למצוא דוגמאות נוספות בחיים שלנו לחיבור רוחניות וגשמיות?

2. < חשוב לחדד: את המשמעות של 'חיבור רוחניות וגשמיות' בחיי היום יום – כל רגע בחיים שלנו הוא אלוקות וקדושה ולא רק בזמנים הרוחניים. וראה בדוגמאות להלן.

3. < סיפור: מעשה במלמד חסיד, עני מרוד, שהיה צריך לחתן את בנותיו וכדי להשיג כסף לנדוניה, נסע אל אחיו העשיר שהתגורר במדינה רחוקה, ולא ממש היה חסיד. העשיר התרגש לראות את אחיו והחל לערוך לו סיור בטירתו המפוארת, להתפאר ולהתגאות קצת בעושרו הרב לפני שהוא תורם את הכסף. לאחר הסיור שאל את אחיו: "מה אתה אומר על ביתי המפואר?" ענה האח העני, שהיה כבר קצר רוח: "למען האמת, קשה לי להבין איך אתה מצליח לחלק חדרים רבים כל כך – חדר עבור הלימוד, חדר עבור התפילה, עבור האורחים, עבור האכילה והשינה... לי יש חדר אחד קטן בבית ובתוכו יש הכל – גם הלימוד והתפילה, גם האוכל וגם האורחים, גם אני וגם הקב"ה".

סיפור זה מספר אד"ש ומלמד מכך, שיהודי צריך שלא לחלק בין עבודת ה' לבין הצרכים הפרטיים, אלא כל החיים היומיומיים חדורים בקדושה ואלוקות, ב'אותו חדר' עם הגשמיות.

4 < חשוב לחדד: (אם הילדים מסוגלים לקלוט) הרבי שליט"א מדגיש בשיחה, שאצל כל צדיק יש את המעלה של שנים מלאות ושלמות. המעלה בצדיק שהסתלק ביום הולדתו (כמו אדמו"ר האמצעי), היא, שאצלו המעלה של שנים שלמות איננה אך ורק מעלה רוחנית, אלא היא מתבטאת בגלוי בגשמיים. וזו גם העבודה שלנו, שיהיה ניכר עלינו בגלוי שאצלנו החיים הגשמיים מאוחדים עם הרוחניות.

5 < **דוגמאות נוספות:** דוגמאות המובאות בשיחה בהקשר של חיבור גשמיים ורוחניות אצל אדמו"ר האמצעי, להרחבה: פתגמו "שאברכים יבינו ב'כתר' כמו בחמשת האצבעות, יהיה לו מכך סיפוק" (ממש כמו שאנחנו מביטים על האצבעות שלנו כך 'נחיה' את הענינים המבוארים בחסידות. נראה אלוקות בפשיטות). ופתגמו "שכאשר שני אברכים נפגשים בשוק ידברו חסידות" (ניתן לצייר לילדים את המראה של שני אברכים הנפגשים בשוק – באמצע קניות, עסקים, והשוואת מחירים, ובמקום לשאול 'מה המצב בפרנסה' ו'מה כדאי לקנות' מתחילים לדבר דווקא שם (לא רק בבית כנסת בהתוועדות וכד'), על 'מה שהרבי אומר'... כי עם זה חיים כל היום, גם בזמן העסק בענינים הגשמיים. דוגמא מצויינת לדרישה מאיתנו, איך אנחנו צריכים לחיות, בחיבור גשמיים ורוחניות).

6 < **כדאי לדעת:** את המשפט האחרון שבציטוט מהשיחה - "ובדורנו נשיא דורנו כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר" - הוסיף הרבי מלך המשיח שליט"א בעצמו בגוף כתב יד קדשו, על עלי ההגה של השיחה. מפליא!

7 < **חשוב לחדד:** המשמעות בלשון 'לפקוח את העיניים'. יש לנו כבר המון דברים, הגאולה כאן, אבל כאשר העיניים סגורות - אי אפשר לראות מה קורה. לפקוח עיניים, משמעות להתחיל לראות את מה שקורה - וזאת אפשר לראות על ידי לימוד החסידות, כי החסידות מגלה לנו את האמת האלוקית של כל דבר, ואז נוכל לראות את האמת שהגאולה כאן. ובמיוחד כשנלמד בעניני גאולה ומשיח, שמגלים לנו איפה אנחנו נמצאים.

< הנקודה העיקרית לסיכום:

המעלה אצל אדמו"ר האמצעי היתה שהוא חיבר את הרוחניות לגשמיים, הגוף הגשמי שלו היה חי מחסידות. זוהי העבודה של כל יהודי - לחבר את הרוחניות והחסידות לחיים הגשמיים שלו. כעת, מודיע הרבי, הגשמיים והרוחניות מחוברים וצריכים רק לפקוח את העינים ולראות זאת (ע"י לימוד חסידות וגאולה ומשיח).

אצל הצדיק שהרוחניות והגשמיים שלו מחוברים באופן מיוחד ומושלם, שלימותו הרוחנית משתקפת בימיו הגשמיים. ולכן כשם שחיינו הרוחניים היו חיים מלאים ושלמים, כך שנותיו הגשמיים הם שנים תמימות ומלאות לא פחות ולא יותר, באותו התאריך שהוא נולד, בו הוא מסתלק⁴.

הרבי הצמח צדק סיפר על חותנו הרבי האמצעי, שאם היו חותכים לו את האצבע לא היה יוצא דם אלא חסידות. זאת אומרת שגופו הגשמי היה מחובר לגמרי לרוחניות, הוא פשוט חי מהחסידות. הרבי האמצעי גם הסביר את דברי החסידות בצורה כה רחבה ומובנת, עד שהשכל הגשמי של האדם הלומד אותה מתמלא בתורת החסידות האלוקית⁵. אצל צדיק כמו הרבי האמצעי, הגשמיים והרוחניות התאחדו לגמרי - ולכן גם בתאריך הגשמי של לידתו ופטירתו, ניכרת המעלה והשלמות הרוחנית שלו.

איפה אנחנו אוהזים

העבודה עליה דיברנו כעת - חיבור רוחניות וגשמיים - היא העבודה של בני ישראל בכל הדורות. לזכך את הגשמיים, לגלות את הרוחניות וכך להתקדם לקראת ביאת משיח.

כשהוא יתגלה, כבר לא נצטרך לעבוד בשביל זה - אז הגשמיים והרוחניות יהיו מאוחדים בשלימות, העולם ירגיש את הקדוש-ברוך-הוא. כשאדם ירצה לקטוף תאנה בשבת, התאנה תצעק "שבת היום!" - כי העולם כולו יהיה חדור בקדושה, ואפילו התאנה לא תאפשר שיעשו בה עבירה. שלא לדבר על האנשים עצמם, שלעתיד לבוא יתחילו פשוט לראות ולהרגיש את ה'.

ומבשר לנו הרבי:

לאחר אלפי שנים שיהודים קיימו תורה ומצוות בעולם, הם כבר תיקנו והכשירו אותו להתחבר עם הרוחניות, כיום הגענו למצב שהעולם כולו מזוכך, ויכול לקבל את האורות הרוחניים הכי גדולים! את אור הגאולה ואורו של משיח!

"והדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי יפקח את עיניו ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את השולחן ערוך, יש כבר את הלויטן ושור הבר ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם" מלך מלכי המלכים הקב"ה, יחד עם משיח צדקנו ובדורנו נשיא דורנו כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר⁶".

תכל'ס

אז איך פוקחים את העיניים?⁷

כאשר נלמד חסידות, ובמיוחד עניני גאולה ומשיח, נוכל להתחיל לראות ולהרגיש שהנה הגאולה כבר כאן מזמן.

ועוד דבר שצריך להשתדל במיוחד: שבכל דבר שאנו עושים, גם סתם ענינים פריטיים שקשורים לגשמיים שלנו, לעשות זאת בכוון צורה שיראו שעושה את זה חסיד של הרבי, שחי משיח. לדוגמא אם יש לנו סתם תיק שמשתמשים בו מידי פעם, שעל התיק תהיה מדבקה של משיח וכדומה, כדי שהגשמיים והרוחניות שלנו יהיו מאוחדים.

וכך נמצא את עצמנו תיכף ומיד בבית המקדש השלישי, והכי חשוב - מיד ממש!